

ПРОПОВЕДНИ БЕЛЕШКИ
„Твојот Народ Ќе Биде Мој Народ:“
Одговорноста на Црквата кон Израел

Приказната за Рут и Наоми е прекрасен пример за тоа каков треба да биде односот меѓу Црквата и Израел.

А. Предизвикот

Како што се гледа од оваа приказна мојот интерес е да ги предизвикам Христијаните да бидат она што е Рут во однос со Наоми и да се посветиме на нескршлив завет за љубов кон луѓето од Израел.

Б. Историскиот контекст

Приказната е од времето на Книгата за судиите. Според Библијата, тоа е времето кога „секој правел како што му било по волја“ (Книга за судиите 21:25).

Рут 1:1-17.

Тешката одлука на Рут да ги напушти своите пагански корени во Моав и да се соедини со Израел се покажала како најдобра од сите што воопшто ги имала донесено. Рут се омажила за Боаз, успешен Еврејски фармер. Тогаш Рут која никогаш пред тоа немала рожба, не само што добила син, туку најнакрај преку својот син оваа безбожничка ќе стане прабаба на Кралот Давид и клучна личност во лозата и на самиот Месија, кој еден ден ќе се роди во истиот тој Витлеем.

В. Паралелите

1. Наоми и Еврејскиот народ

Како Наоми и Еврејскиот народ бил во своевидно ропство со иселувањето во Моав. Израелската земја неколку децении последователно била соочена со глад.

2. Односот на Орфа кон Наоми како илустрација за начинот на кој многу Цркви често се однесувале кон Еврејскиот народ

Орфа, како и Рут, била безбожничка омажена за Евреин. За разлика од нејзината јатрва Рут, таа одлучува да остане во нејзиниот безбожнички свет во Моав и да ја напушти својата свекрва во време кога најмногу и' била од потреба.

Орфа го отсликува безбожниот сегмент на Црквата кој не бил во можност да ја разбере и цени неразделната врска меѓу Црквата и Израел. Наместо да се идентификува себе си со

Евреите, Црквата Орфа му го врти грбот на Израел и одржува религиозна култура која виртуелно е отсечена од своите Хебрејски корени.

Орфа најпрво сакала да оди со Наоми. (Рут 1:10)

На крајот, Црквата Орфа одлучува да ја остави Наоми сама на себе. Голем број Цркви, како Орфа, се повеќе гласни отколку доследни. Иако Црквата своето спасение им го должи на Евреите (Јован 4:22), многу често, ги напушта токму тие Евреи кога им е потребна.

3. Историјата на Црквата „Орфа“ и Евреите

Најпрво, Црквата, како добронамерната Орфа, имаше желба да се приклони кон Евреите. Во почетокот на Црквата, паганските верници ги обожуваа и работеа заедно со Месијанските Евреи. Ги држеа еврејските празници и немаа намера некогаш да бидат отсечени од хранителните плодови на маслиновото дрво на Израел (Римјаните 11:17). Како што Орфа на крајот ја напушти Наоми за да заине по својот пат, поголем број од паганските Цркви го сторија истото.

Во периодот на Исусовото распетие, римската војска вршела грабежи низ Ерусалим, целосно го разурнала Храмот и конечно, голем дел од изворната Еврејска култура на Израел. Како и Наоми во Моав, Евреите се нашле себе си во туѓи земји.

Во текот на следните неколку стотици години, Црквата, во најголем дел негувала непочитување кон значењето на Еврејскиот народ.

Се појавил одреден број на христијански теолози кои гледале инволвираност на Евреите и нивна соработка со Римјаните при распнувањето на Исус. Последователната деструкција на Ерусалимскиот Храм ја толкувале како знак дека Бог му ставил крај на Израел, дека еднаш за секогаш го отфрлил Израел и создал нов избран народ, а тоа ја подразбирало Црквата, како нов Израел за Бога.

Антисемитизмот бил оправдан- се' во име на добрата теологија. Јован Хризостом, христијански теолог кој живеел во четвртиот век, во една своја проповед за Евреите го има кажано следното: „[Тие се]...убијци, уништувачи, луѓе опседнати од ѓаволот...тие знаат само едно, да ги задоволуваат своите апетити, да се опиваат, да се убиваат и осакатуваат еден со друг...“ а мислам дека Јован Хризостом сега се нарекува светец!

Шест векови подоцна, се открива уште позастрашувачка омраза кон Евреите од таканаречените Христијани. Честопати се сеќаваме на витештвото, верата и ревноста на Крстоносците. Но во реалноста, многумина од нив биле сурови луѓе кои негувале страсна омраза кон Евреите. Како казна за улогата на Евреите при убиството на Христа,

Крстоносците му се одмаздувале на Еврејскиот народ што живеел во Светата Земја. Во 1000-та година, кога Крстоносците за прв пат пристигнуваат во Светата Земја, имало 300 000 Еврејски жители, но до времето кога тие заминале од сцената, помалку од 200 години покасно, преостанале уште само 1000 Еврејски семејства.

Антисемитизмот е евидентен дури и во пишувањата на Протестантските Реформатори. Мартин Лутер во почетокот бил сочувствителен кон Евреите, верувајќи дека тие со задоволство ќе го прифатат неговото новооткриено Евангелие за усогласување во верата. Но кога тие не ја прифатиле пораката, тој станал длабоко огорчен кон Еврејскиот народ. Како последица на тоа, Лутер станал исто толку жесток како и Римокатоличката Црква во презирот кон Евреите. Тој повикал на прогон на Евреите од Германија и на деструкција на нивните синагоги и книги.

Не е за изненадување што кога Нацистите дојдоа на власт во Германија, тие ги користеа токму ракописите како оние на Лутер за да ја оправдаат нивната политика. Резултат на тоа е холокаустот кој резултираше со истребување на шест милиони Евреи. За жал, добар дел од Црквата се однесуваше пасивно, неволно да му подаде рака на Еврејскиот народ.

Апостол Павле не' подучува во Писмо до христијаните во Рим 11:11, „...другите народи се спасија за Израелците да станат ревности.“ Меѓутоа во реалноста, Евреите не се завидливи на нашата религија.

Ќе бидеме ли како Орфа со тоа што ќе му свртиме грб на Израел кога сме му потребни или како Рут која се приклони кон Израел, секогаш спремна да му ја даде својата поддршка и охрабрување, особено кога Бог ја враќа назад во нејзината татковина и конечно, до нејзиниот Бог?

4. Рут како олицетворение на односот што безбожниот дел од Црквата треба да го има во однос на Израел

Да ја погледнеме сега Рут во споредба ја со Орфа и да откриеме како Црквата би можела се' повеќе да наликува на неа во однос на Еврејскиот народ.

а. Да се биде Рут значи да се сака Еврејскиот народ безусловно.

Рут 1:8, 14-16.

„Немојте да ме молите,“ во преносна смисла од некои читања на Библијата е со значење „Немојте да бидете против мене.“

На почетокот Наоми не е сосема отворена кон идејата на Рут да се врати заедно со неа во Израел, но Рут во секој случај била одлучна да замине. Љубовта на Рут кон Наоми не

можела да биде запрена со нејзиното одбивање. Таа била решена да се држи до Наоми во добро и лошо, дури и ако не би била пожелна.

Книга за Рут 14: „Рут се приклони кон неа (Наоми).“ Интересно е да се прочита пророштвото во врска со безбожниците кои се приклонуваат кон Евреите во последните денови. Исаија 14:1,2.

Стих 16. Кога ќе го прифатиме Богот на Израел како свој Бог, мораме да го прифатиме Неговиот народ како свој народ- дури и ако тој на почетокот не би сакал ние да му се приклониме премногу близу. Да се напушти божјиот избран народ значи да се напушти народот кому Бог му ја подарил својата *вечна љубов*. Како може било кој христијанин кој е повикан да живее во согласност со Божјиот карактер условно да го сака Неговиот народ, кога Тој самиот го сака безусловно согласно вечниот завет (Еремија 31:3).

Дали сте спремни да стоите цврсто до Израел во моменти кога тоа најмногу му е потребно или ќе се откажете од него во услови на негова универзална осуда од народите?

Некои го дефинираат пријателот како прва личност која доаѓа кај нас кога целиот свет ќе не' напушти. Се надевам дека вие сте таков пријател.

Три пати Наоми инсистираше Рут да се врати во Моав (стихови 11, 12, 15). Љубовта на Рут кон Наоми беше сериозна. Нејзината љубов беше како божјата љубов кон Израел- нескршлив завет за љубов. Како христијани, нашата љубов кон Евреите не смее да биде условена.

Она што ни е потребно е Божјата љубов кон Израел- која е *безусловна* љубов кон Израелскиот народ. Таквата љубов ја гледаме во Псалм 89:30-34. Таму Бог се повикува на Неговиот завет со Давидовите синови- Еврејскиот народ.

Вистинска љубов е Божјата љубов- која е безусловна.

Писмото до христијаните во Рим 11:28 ја открива љубовта која треба да ја имаат христијаните кон Евреите. Апостол Павле ја разбираше тешкотијата на христијаните да го сакаат Еврејскиот народ. Историски гледано, многу малку Евреи ја имаат прифатено пораката од Светото Писмо, а честопати истата била предмет на насилно спротивставување.

Вистинската љубов опстојува дури и кога е презрена, но љубовта со која Бог ни ги исполнува срцата не бара ништо за возврат.

б. Да се биде Рут значи да се има волја да се стои со Евреите дури и ако тоа значи да се направи жртва.

Книга за Рут 1:11-13 и 16.

Во стих 9 Наоми побара од Бог на секоја од нив да и' даде катче на спокојство покрај друг сопруг. Ова е клучниот момент од книгата. Бракот значел сигурност за жената. Во древниот Блиски Исток жената без сопруг била незаштитена без негова закрила, а вдовиците имале посебна потреба од неа; Наоми се повикува на обичајот во Израел според кој братот имал обвска да се ожени со жената на починатиот брат со цел да се роди син кој ќе го овековечи името и наследството на починатиот (ПЕТТА КНИГА МОЈСЕЕВА 25:5-10). Наоми посочува дека ова не е возможно во нејзиниот случај со оглед на тоа што таа повеќе нема синови.

Рут знаела дека нејзиното заминување со Наоми значи да се откаже од можноста да се премажи, бидејќи многу мал број Евреи во Јудеа воопшто и би помислиле да се оженат со безбожничка.

Книга за Рут 1:16. Колкумина од нас би ги криеле Евреите пред 50 години и би ризикувале да заминат во гасни комори заедно со нив? Ќе бидеме ли спремни да одиме со Еврејскиот народ кога ќе има најголема потреба од нас? Да, ако имаме срце како на Рут.

Оние кои му се приврзани на Израел се мал број од она што Исаија го претскажал (14:1,2). Колкумина од нас се спремни на саможртва стоејќи заедно со Еврејскиот народ и поддржувајќи го?

5. Благословот на Рут

Било која жртва што би ја направиле во име на Израел е многу понаградена со благослови за возврат. Рут жртвуваше многу, но беше богато наградена за нејзината понизна приврзаност кон Наоми.

По многу години празнина таа доби син. (Книга за Рут 4:16, 17).

Знаеме дека Месијата ќе дојде од слабините на Обед. Верувам дека ова е навестување на денот кога Наоми (Израел) конечно ќе го прегрне Месијата.

Божјиот збор ни кажува дека Еврејскиот народ еден ден ќе го прими Избавителот и Неговата прошка. (Писмото до христијаните во Рим 11:26,27)

Исто како Рут, ние како Црква имаме централна улога во спасувањето и ослободувањето на Наоми (Еврејскиот народ), но тоа изискува многу повеќе од љубезни зборови и бакнежи во образите- дури и повеќе отколку проповед на Светото Писмо. Тоа значи спремност Евреите да се сакаат безусловно, демонстрирајќи саможртвена љубов.

Г. Библиски завети кои никогаш не биле отповикани

- ТРЕТА КНИГА МОЈСЕЕВА 25:23- Земјата е на Бога и негова е волјата да ја именува: „Земјата да не се продава за навек, оти таа е Моја...“
- ПЕТТА КНИГА МОЈСЕЕВА 32:43- „Веселете се народи со народот Негов...Тој ќе донесе искупување за Неговата Земја и Неговиот народ.“
- 2 ДНЕВНИК 7:20- Бог вели ако луѓето се одвратат од мене „...Ќе ги истребам од земјата која им ја дадов...“
- ПСАЛМ 85:1-2- „Се смилува Господи над својата земја, ги врати назад Јакововите робови. Му го прости беззаконието на својот народ; Го покри сиот негов грев.“
- ИСАИЈА 8:8- Земјата му припаѓа на Богот Отец и тоа е земјата на Искупителот „...и ќе ги рашири своите крилја преку целата твоја земја, о Имануел.“
- ЕРЕМИЈА 2:7- Бог му кажува на народот како ќе дојде до загуба и деструкција на Ерусалим. „Ве доведов во родна земја...но кога дојдовте ја осквернавите мојата земја и го испоганивте моето наследство.“
- ЕЗЕКИЈА 38:16- Бог му зборува на народот во последните времиња кои ќе се дигнат против Израел. Бог говори за конфронтацијата која ќе се случи во Неговата земја. „Ќе се дигнеш против мојот народ Израел ...Ќе те доведам на Мојата земја, да ме познаат народите, кога ќе ти се посветам тебе пред нив...“
- ЈОИЛ 1:6, 2:18, 3:2- Три пати во оваа книга Бог и' се обраќа на земјата како на своја. „Дојде неброен народ во мојата земја...“ (1:6) „Тогаш Бог ќе биде ревносен за својата земја...“ (2:18) „Ќе ги соберам сите народи и ќе ги доведам во долината Јосафатова и таму ќе се судам со нив за народот свој и своето наследство на Израел, кое го расејаа меѓу народите и ја поделија мојата земја.“ (3:2)
- ОСИЈА 9:3- Ова се однесува на расејувањето на Израел: „Тие нема да се населат во Божјата земја, туку Ефраим ќе се врати во Египет и ќе јаде нечистотија во Асирија.“
- ЗАХАРИЈА 9:16- „Господ нивниот Бог ќе го спаси во тој ден како стадо својот народ и тие ќе бидат како скапоцени камења во круна, високо подигнати како знаме над Неговата земја.“

Кога зборуваме за Израел, станува збор за: 1) Парче сопственост за кое Бог се има произнесено и 2) Божјиот народ кому Тој му ја има дадено земјата. Тоа е големо прашање за креаторот на се' постоечко, за кое не се преговара. **Работите кои Бог ги кажал единствено за Израел, никогаш не биле отповикани.**

- Не само што земјата му припаѓа на Бога, туку Бог неа ја посвети на Авраам и неговите потомци преку Исак засекогаш. (ПРВА КНИГА МОЈСЕЕВА 17:7-8)
- „Во мал гнев го сокрив своето лице од тебе...но Мојата милост нема да се подели од тебе, ниту мојот завет за мир ќе биде отповикан ...“ (ИСАИЈА 54:8-10)
- Загубата на владеењето на Израел поради грев и раселување не го промени божјиот објавен завет да направи засекогаш да им припаѓа. (ЕЗЕКИЈА 37:1-28)

Д. Заклучок- Акциски цели

- 1. Молете се за мир во Ерусалим**
- 2. Настојувајте да ги разберете Еврејските корени на вашата вера**
- 3. Изразете солидарност со Израел и со Еврејскиот народ**
- 4. Заминете на молитвено патување во Израел**

Проповедните белешки се составени од различни извори, вклучително и учењата кои се објавени од Пречесниот Вејн Хилдсен и д-р Џек Хајфорд.